

DET NORSKE
SKOGSELSKAP

Finansdepartementet

Oslo, 02.03.16

Det norske Skogselskaps høringsuttalelse til Grønn skattekommisjon NOU 2015:15 – Sett pris på miljøet

1. Grunnleggende synspunkter

Det norske Skogselskap har gjennom mange år vært en sterk talsmann for å møte klimautfordringene gjennom en aktiv skogstrategi. Dette har like til det siste møtt sterk motstand i Klima- og miljødepartementet og deler av Finansdepartementet med tilliggende miljøer.

Vi registrerer flere prosesser hvor dette ser ut til å gjennomgå en endring. Senest i den utredningen som nettopp er avgitt til Landbruks- og matdepartementet. (Hohle-utvalget). Vi viser til Meld. St. 13 (2014-2015) og Stortingets behandling av denne. Og videre til Klima- og miljøminister Tine Sundtofts brev til EU-kommisjonen datert 19. juni 2015.

Det har skapt glede og forventning på vegne av "skogsaken" at vår klimastrategi i økende grad vinner tilslutning og blir offentlig politikk.

Vi møtte derfor oppnevnelsen av Grønn skattekommisjon med en forventning om at skatte- og avgiftspolitikken nå skulle aktiviseres som element i en politikk for å fremme bioøkonomien og ivareta klimautfordringene på en kostnadseffektiv måte på bred basis.

Det er meget skuffende at innflytelsesrike kretsers holdning til bruken av skogen i klimapolitikken og som sentralt element i bioøkonomien fortsatt er så negativ. Vi finner det kritikkverdige at Grønn skattekommisjon legger til grunn at skogen overhodet ikke skal brukes aktivt.

Vi vil påpeke at NOU 2015:15 preges av de samme holdningene som det som kom til uttrykk i NOU 2009:16 "Globale miljøutfordringer – norsk politikk". Vi siterer fra side 130 i dette utvalgets tilrådning:

"Næringsrettede subsidier, utformet som støtteordninger på utgiftssiden på statsbudsjettet eller som særskilte skatteregler, kan gi utilsiktede reduksjoner i biologisk mangfold uten at annen verdiskaping øker. Endringer i arealbruk er den viktigste faktoren bak reduksjoner i biologisk mangfold i Norge, og subsidier som i sterk grad påvirker arealbruk, kan derfor være særlig uheldige. Utvalget tilrår at alle støtteordninger med negativ virkning på biologisk mangfold og andre miljøgoder gjennomgås med sikte på avvikling eller omlegging."

Og videre (s. 120):

"Flere utredninger og analyser har trukket fram til dels uheldige utforminger av tilskudd og skattefordeler til skogbruket, som skogavgiftsordningen og subsidier ved tilskudd til skogkultur og planting (blant annet med fremmede arter), til bygging av skogsbilveger og til drift i bratt og vanskelig terreng (Magnussen mfl, 2008; NOU 1996: 9)."

I Skogselskapets uttalelse datert 17. desember 2009 kommenterte vi dette slik:

"Skogens særlige økologiske fortrinn som en fornybar ressurs og den bemerkelsesverdige oppbygging av norske skogressurser er ikke omtalt. Det faktiske innholdet i den angivelige konflikten ved oppbygging og bruk av skogressursene i forhold til biologisk mangfold er ikke gjennomgått."

Utredningen burde ha omfattet en avveining mellom målet om biologisk mangfold, klimapolitikken og næringsøkonomiske hensyn. Vi vil understreke at dersom ivaretagelse av biologisk mangfold innebærer etablering av urskog er konsekvensen av dette negativ i forhold til målene i klimapolitikken."

Utredningsarbeidet i 2009 ble ledet av nåværende sentralbanksjef Øystein Olsen som da var adm. direktør i SSB og tidligere ekspedisjonssjef i Finansdepartementet.

Vi vil påpeke at Grønn skattekommisjon inntar den samme posisjonen som det 7 år gamle Olsen-utvalget. De avviser at skogen har noen aktiv rolle i klimapolitikken.

I den utredningen som nå foreligger har man tross alt valgt å dokumentere skogens store betydning (s. 112):

"Siden 1990 har det årlige opptaket av CO₂ i skog økt fra nesten 13 mill. tonn til over 30 mill. tonn. Økningen skyldes betydelig planting av skog før og etter andre verdenskrig."

Det påpekes at netto binding i skog er økende og at skogstrategien er kostnadseffektiv (s. 29):

"Avskoging og skogforringelse i tropene bidrar i dag til store utslipp av CO₂. I resten av verden skjer det en netto binding av karbon i skog. Redusert avskoging i utviklingsland og økt tilvekst i skog i industriland vil også kunne redusere utslippene raskest og til en relativ lav kostnad."

På side 112 opplyses det at opptaket i Norge er fallende:

"Framover ventes opptaket å avta som følge av økt alder på skogen og dermed lavere tilvekst."

Utvalget erkjenner at ressursutnyttelsen vil være fallende, men går på tross av dette mot tiltak for å utnytte skogressursene med henvisning til målet om biologisk mangfold.

Dette er en posisjon som langt på vei er sammenfallende med Finansdepartementets holdning slik den kommer til uttrykk i Nasjonalbudsjettet for 2016.

Vi vil påpeke at den posisjon som her inntas er i strid med Stortingets og regjeringens føringer og meget skadelig for rasjonell ressursutnyttelse og klimakampen. Dette blir grundig utdypet og dokumentert i det følgende.

2. Hohle-utredningen

Landbruks- og matdepartementet har nettopp lagt fram en meget omfattende utredning om klima og bioøkonomi. Utredningen som har vært ledet av Erik Eid Hohle – eier av Energigården – er forankret i de andre viktige departementene.

Det er vel verdt å gjengi utvalgets oppsummering når det gjelder klimatiltak i skogbruket:

"KLIMATILTAK I SKOGBRUKET

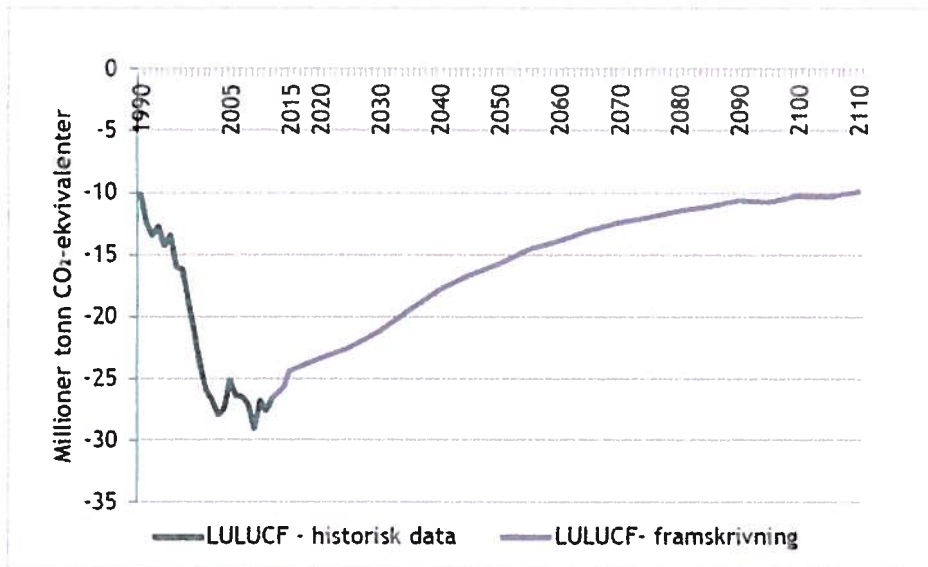
Klimapanelets 5. hovedrapport bidrar til å underbygge og forsterke vektleggingen av skogens rolle i klimapolitikken. Skogen kan redusere CO₂-utslippene i andre sektorer ved at trevirke erstatter fossile ressurser og andre klimabelastende produkter, samtidig som det bygges opp et høyt og robust karbonlager i skogen i et langsiktig perspektiv, med evne til fortsatt å ta opp CO₂. Klimapanelet viser at det er en forutsetning for å oppnå togradersmålet at karbonnegative teknologier tas i bruk i stort omfang utover i perioden mot år 2100. Det er fotosyntesen som gir opptak av atmosfærisk CO₂ og som er grunnlaget for å lykkes med slike teknologier.

Arbeidsgruppas vurderinger av behovet for nye prioriteringer og tiltak:

- Tiltak for å øke skogens karbonlager (plantning på nye arealer, tettere planting, planteforedling og gjødsling) må øke betydelig i omfang dersom Norge skal ta sin forholdsmessige del av ansvaret for det globale behovet.*
- Substitusjon til klimavennlige produkter basert på trevirke i ulike sektorer krever en aktiv politikk og utvikling av egnede virkemidler for å realisere det grønne skiftet.*
- Bruk av tre som materialer gir spesielt stor klimagevinst da det både kan bidra til substitusjon av mer klimabelastende råstoff og i tillegg lagring av karbon gjennom trevirkets levetid. Økt bruk av tre forutsetter satsing på FoU og utvikling av industrialiserte løsninger. Økt trebruk bør også fremmes gjennom praktiseringen av plan- og bygningsloven, økt bruk av livsløpsanalyser i byggeprosjekter, og gjennom en bevisst offentlig byggepolitikk.*
- Økt implementering av bioenergi er et sentralt klimatiltak i klimapanelets 5. hovedrapport. Med dette som utgangspunkt er det behov for å vurdere norske bioenergimål og virkemidler på nytt.*
- Bærekraftig biodrivstoff kan bidra til å realisere utslippskutt i transportsektoren. En målrettet styrking av virkemidler bør vurderes. Det er også viktig at klimaforliket har mål om å utvikle lønnsomme verdikjeder for produksjon av 2. generasjons biodrivstoff.*
- Det er behov for økt mobilisering av biomasse fra skogen. Det er derfor behov for økte investeringer både i opprusting av eksisterende skogsbilveier og i nybygging for å få tilgang til skogressursene på en effektiv måte. Behovet for nybygging gjelder særlig i plantet skog på Vestlandet og i Nord-Norge. Tilskuddsordningen bør stimulere til et rasjonelt veinett på tvers av eiendomsgrensene.*
- For å stimulere til karbonnegative løsninger ved bruk av fangst og lagring av biologisk karbon (BECCS), skogplanting og sekvestrering av biokull i jord, er det viktig at det utvikles regneregler i klimaavtaleverket som krediterer alle karbonnegative bidrag.*
- Det er en forutsetning at hensynet til biologisk mangfold og andre miljøverdier skal ivaretas samtidig som skogens muligheter i klimasammenheng utnyttes."*

3. Vi står foran et dramatisk fall i karbonopptaket i norsk skog

Miljødirektoratet offentliggjorde høsten 2014 i rapport M229-2014 – «Kunnskapsgrunnlaget for lavutslippsutvikling», konf. figuren nedenfor. Denne viser et dramatisk fall i karbonopptaket i norsk skog dersom vi ikke planter mer skog nå.

Figur 4-61 Netto CO₂ utslipp fra sektoren skog og andre landarealer (CO₂-ekvivalenter). Historiske tall fram til 2012 og framskrivninger fra 2013 og fram til 2110. Dagens klima er lagt til grunn.

I denne figuren, som viser et dramatisk fall i nettobindingen av karbondioksid i norske skoger, er opptaket vist som en negativ størrelse. Opptaket er større jo større de negative verdiene i figuren er. Dette bygger på IPCCs metode for måling og rapportering av slike forhold.

4. Vi må få en dynamisk bærekraftig skogforvaltning

Det norske Skogselskap ble stiftet som en del av den nasjonale oppvåkningen for vel et århundre siden. Med Fridtjof Nansen i spissen vedtok Stortinget i 1913 å opprette Pengelotteriet til fordel for «Skogsaken» med Skogselskapet som pådriver for en moderne skogpolitikk.

Den gang var tilstanden i norske skoger en skandale. Gjennom århundres rovhogst hadde vi tatt ut to tredjedeler av stående masse, uten tanke for etablering av gjenvekst. Tilveksten var nede i 10 millioner kubikkmeter.

Den årlige tilveksten er nå 25 millioner kubikkmeter. Med en fortsatt aktiv skogpolitikk kunne den økes til 50 millioner kubikkmeter. Den samlede mengden tømmer i skogene er tilbake på samme nivå som før rovhogstfasen og kan ytterligere fordobles.

Med en årlig tilvekst på 25 millioner kubikkmeter blir bruttofangsten av karbondioksid om lag 50 millioner tonn. En kubikkmeter binder knapt to tonn karbondioksid. Dette er det samme som våre totale nasjonale utslipp.

Den mengden tømmer som årlig overlates til å råtne på rot utgjør nå en større andel av tilveksten enn den mengden trevirke som årlig kommer til anvendelse i bygg og anlegg.

Omfanget av plantingen er nå nede på en femtedel av nivået vi hadde i suksessepoken.

Vi har to valg for den norske skogen:

- Norge kan gjenta forrige århundres suksess-strategi: Fordoble tilveksten fra 25 til 50 millioner kubikkmeter og fordoble stående masse fra 900 til 1800 millioner kubikkmeter. Norsk skogforskning har dokumentert at et slikt forløp er mulig.
- Norge kan holde plantingen på dagens lave nivå kombinert med stor vekt på vern og resultatet blir en tilvekst som faller videre under 20 millioner kubikkmeter.

Skogselskapet vil sterkt understreke at den samlede skogpolitikken nå må utformes slik at Norge kommer tilbake på vekstbanen fra gullalderen. Målet må være å få til en dynamisk bærekraftig skogforvaltning hvor uttak av tømmer, tilvekst og stående masse øker samtidig. Dette krever om lag en tidobling av det nåværende investeringsnivået. Det er meget grundig utredet hvordan dette kan gjennomføres, også for å ivareta klimapolitiske mål.

5. IPCC anbefaler sterk satsing på skog

I den femte rapporten fra IPCC er det påpekt at skogsatsingen er helt avgjørende. Budskapet er særdeles tydelig:

"Utslipp nær null eller under null i 2100 innebærer at vi må fjerne CO₂ fra atmosfæren, såkalte negative utslipp. De mest kostnadseffektive måtene vi i dag vet om for å fjerne CO₂ fra atmosfæren, er å produsere energi fra biomasse med karbonfangst og lagring (bio-CCS), samt planting av ny skog i stor skala."

I en situasjon hvor verdenssamfunnet i økende grad gir det enkelte land rom for egne tiltak er det ingen hensyn som tilsier at Norge ikke straks følger anbefalingene fra IPCC.

I det klimapolitiske miljøet pågår det en drøftelse for å få til avgjørende negative utslipp. Vi mener at planting er et så kostnadseffektivt tiltak at det kan iverksettes straks. Teknologien er kjent. Dette tiltaket vil bidra til inntektsøkning for regioner og folkegrupper med lav inntekt. Det gir dessuten grunnlag for en bioøkonomisk utvikling

6. Skogselskapets forslag til internasjonal skogreising

I tillegg til nasjonale tiltak har Skogselskapet gjentatte ganger foreslått internasjonale planteprogrammer. Den 31. oktober 2013 ga Det norske Skogselskap Regjeringen et forslag om et internasjonalt program for skogreising. Her heter det:

«Mens de norske utslippene etter Kyotomålestokken er 50 mill. tonn klimagasser er den utslippsmengden som følger av at verden bruker norsk olje og gass om lag det tidobbelte av dette, ca. 500 mill. tonn.

Når vi legger til grunn at en kubikkmeter skogtilvekst fanger to tonn karbondioksid vil vi måtte reise skog med en samlet årlig tilvekst på 250 mill. kubikkmeter. Til det trengs det arealer som er to til fem ganger det norske skogarealet.

Det foreslås påskoget et areal som er tilstrekkelig til å fange og lagre det som er den samlede årlige utslippsbelastningen som følge av at verden nyter godt av norsk olje og gass. En slik investering er av samme størrelsesorden som ett års overføring til oljefondet.

Dette grepet gjør det mulig for Norge gjennom egen politikk – og med lønnsomhet – å ta det globale ansvaret for sin oljesektor fullt ut. Det gir dessuten en næringspolitisk bonus ved at Norge deltar offensivt i den nye globale bioøkonomien.»

En slik satsing vil ha en mer sikker positiv virkning på klimaet enn regnskogtiltakene.

7. Skogens rolle i Paris

Det nye grepet opp mot klimatoppmøtet i Paris var at hvert enkelt land fremmet planer som passer dem. Det er bemerkelsesverdig og gledelig at en rekke land satser på skogtiltak som en vesentlig del av sine planer.

Kina har tidligere vist stor evne til å gjennomføre skogreisingsplaner og økte sitt skogareal med nær 50 millioner hektar fra 1990 til 2010. Fram til 2030 skal de binde 5 milliarder tonn karbondioksid. Det krever ny skog på ytterligere 50 til 100 millioner hektar. India har en tilsvarende ambisjon om å binde vel halvparten så mye. Også Brasil har store planer om ny skog, i tillegg til vernet av regnskogen.

Avtalen i Paris ga en tydelig plass til skogen.

8. Avveininger i valget mellom bruk og vern når klimapolitikk er viktigst

Vi viser til Finansdepartementets understrekning i Nasjonalbudsjettet av nødvendigheten av effektiv bruk av de fornybare ressursene.

Det faktiske regimet for skogen i norsk klimapolitikk oppfyller ikke et slikt krav. Det må snarest etableres et vitenskapelig grunnlag for å veie nytten av aktivt skogbruk opp mot andre mål.

Miljøpolitikken er satt til å ivareta fem målsettinger:

- Klassisk naturvern utfra ønsket om å oppleve urørt natur.
- Biologisk mangfold utfra behovet for å ivareta truede arter.
- Arealforvaltning for å ivareta ønskede kvaliteter i et landskap. Dette kan være tradisjonell bruk til landbruk eller parker.
- Bruken av areal som arena for fritid, sport og jakt.
- Klimapolitikk.

Bruken av arealene til produksjon av planter er en helt avgjørende forutsetning for menneskehetens eksistens. Det finnes ingen annen kilde til mat enn den planteriket gir – på land og i havet. Den bioøkonomiske revolusjonen innebærer at også biomasse fra skog kan konverteres til føde. Ved å ta i bruk metoder fra bioteknologien kan plantene erstatte alt som kommer fra de fossile ressursene vesentlig mer effektivt enn før.

Det inngår også i den bioøkonomiske visjonen at skogen samtidig fanger, lagrer og substituerer det «sorte» karbonet.

Det er en ødeleggende mangel med den gjeldende politikken at det ikke er utviklet metoder for å veie disse målene opp mot hverandre. Det er en åpenbar forsømmelse at Finansdepartementet ikke benytter slike analyser.

Sammenhengene er imidlertid så åpenbare at man straks kan ta ut en skoggevinst ved mer omfattede tiltak umiddelbart. I tillegg til skogkulturtiltakene er økt bruk av tre en nærliggende mulighet.

9. Vern er uheldig for klima

Vi finner det nødvendig å understreke at vern av skog isolert sett ikke gagnar klimaet. Når skog fredes vil opptaket av karbondioksid fra atmosfæren i stor grad balanseres av utslipp som følge av at skogen råtnet. Ved at dette arealet ikke benyttes til varig karbonfangst har vi i realiteten et tap i klimaregnskapet. I tillegg gir vi avkall på substitusjonseffekten hvor biomasse kan erstatte de fossile ressursene.

Vern kan ha helt forskjellige formål og uttrykk. Vern på norsk innebærer at skogen ikke lenger skal utnyttes. Den tredje verdens tropiske regnskoger vernes mot avskoging. Hovedpoenget med det siste er å forhindre arealbruksendring og tapt karbonbinding – skog skal fortsatt være skog.

Skogvern har lenge vært et viktig mål for deler av den norske miljøbevegelsen. I motsetning til vernestrategiene i mange andre land betyr det norske skogvernet at biomassen ikke skal høstes i det hele tatt.

Når skog høstes, vil biomassen erstatte fossile kilder. Ved etablering av ny skog etter moderne prinsipper vil det biologiske lageret bli det dobbelte av den biomassen vi hadde i den gamle skogen. Bruk av foredlet plantemateriale og nye metoder for foredling er de, uten sammenligning, mest effektive tiltakene for å øke skogproduksjonen på sikt. Tidligere tiders rovhogst medførte at vi fortsatt har store mengder gammelskog med lav bestokning.

For hver prosent av vårt skogareal som tas ut av bruk vil den negative belastningen på klimaregnskapet være én til to prosent av våre samlede utslipp.

Dersom målet er at 10 prosent av arealet skal fredes, vil det gi et årlig klimaavtrykk tilsvarende 5 til 10 millioner tonn karbondioksid. Tapet ligger i at vi med vern avstår fra på utholdende basis å høste fra skogens produksjon.

Vi anbefaler at det utredes konsepter for vern som gjør at biomassen i større grad kan nyttiggjøres. Skogens produksjon av biomasse – og alle dens anvendelser – er alle andre deler av den grønne teknologien overlegen. Det gjelder enten perspektivet er økologi, bærekraft eller kostnadseffektivitet.

Det ble foreslått en bevilgning for skogvern i 2016 på 324 mill. kroner. Det endelige vedtaket er 400 mill. kr. Ut fra konkrete verneprosjekter av ny dato kan vi anslå at den årlige belastningen av dette vernet på klimaregnskapet er på om lag 150 000 tonn karbondioksid.

Norsk skogbruk har for tiden en samlet årlig investering i planting og skogkultur på 270 mill. kroner. Dette er alt for lavt til å utnytte potensialet og det er et paradoks at det brukes et større beløp på å ta en fornybar ressurs ut av bruk enn på å bygge opp den viktigste delen av bioøkonomien. Og det er et helt uforståelig paradoks at dette skjer i et land som har tilnærmet ubegrenset finansiell evne og i en epoke hvor man høster sine lagerressurser.

10. Husk forskjellen på grønne og sorte klimagasser

Klimakrisen har sin årsak i bruken av fossile ressurser. Utslippene ved bruk av biobasert energi skiller seg ikke fra det fossile, men er bærekraftig dersom ny vekst balanserer forbruket.

Videre er det slik at en forvaltning av biosfærens lagre som medfører at disse øker gir netto uttak fra atmosfæren. Samtidig må det globale grønne kretsløpet forvaltes med et helhetlig perspektiv.

Når plantene bruker karbondioksid fra luften i fotosyntesen lager de av dette et stort spekter av karbonforbindelser. Disse er mat for dyr og mennesker, og av det de spiser, skilles det ut ulike stoffer, herunder karbondioksid og metan.

Men: Metanet kommer ikke i tillegg til karbondioksid, men i stedet for. Dyr og mennesker kan jo ikke slippe ut flere karbonatomer enn de tar inn. Når de slipper ut karbon i form av metan, blir det tilsvarende mindre karbondioksid.

Et annet viktig poeng: Metan er ikke en stabil gass i atmosfæren. Den brytes ned, og går over til – nettopp karbondioksid, i gjennomsnitt i løpet av 10-12 år. Det aller meste av det karbonet plantene tok opp som karbondioksid fra atmosfæren, er gjennom kompliserte prosesser tilbake som karbondioksid.

Det finnes intet annet grunnlag for menneskets egen ernæring enn planter. Når plantene ikke inntas direkte går de veien om husdyr eller fisk. Fordøyelsen er en form for forråtning som fører karbondioksid tilbake til atmosfæren.

Det er oppgitt at menneskehetens primære, ernæringsbetingede utslipp tilsvarer om lag en tiendedel av de totale fossile utslippene. Når mennesket får hjelp av dyr til denne fordøyelsen er ikke utslipp til å unngå.

En beslutning om ikke lenger å benytte husdyr som fordøyer graset på våre vegne øker den mengden plantemateriale som ubenyttet vender tilbake til atmosfæren gjennom forråtning.

11. Norge ligger langt etter i konseptualiseringen av bioøkonomien

Bioøkonomiens nye verden tar utgangspunkt i det biologiske karbonkretsløpet. I Norge er det ikke oppfattet at strømmen av karbondioksid fra plantene til atmosfæren, og tilbake, har et omfang som er rundt regnet det tidobbelte av de fossile kildenes tilførsel til atmosfæren.

Det er dette store grønne kretsløpet med fotosyntesen i sentrum som gir rom for energisystemer der sorte karboner erstattes av grønne. Poenget er at plantene utnyttes og ikke råtner til klimagassutslipp.

I tillegg til denne substitusjonseffekten er det rike muligheter til å spille på de biologiske lagrene. De norske skogene har et bruttoopptak av klimagasser av samme størrelsesorden som våre totale utslipp. Halvparten av dette går inn i det levende grønne lageret.

Bioøkonomiens neste fokusområde utgjøres av jordsmonnet. Det er vesentlig større enn det levende biologiske lageret. Gjennom endringer av metodene for produksjon og høsting av gras og andre jordbruksvekster kan karbonet i plantene i større grad bli til jordsmonn. Et eksempel er beiting hvor husdyrene flyttes mens det fortsatt er vekst i graset. Et annet eksempel er at kornåkeren ikke pløyes eller at det utvikles kornplanter som varer i flere år.

Foran Paris-møtet tok Frankrike et meget spennende initiativ i form av "4 promille-planen": "The 4 ‰ initiative - Soils for food security and climate". I den legges det opp til en global strategi hvor jordsmonnet hvert år øker med 4 promille. Nye driftsmåter i landbruket skal da kunne håndtere hele klimakrisen ved økt karbonlager i jordsmonn og skog.

Ved hjelp av bioteknologiske metoder kan biomasse i form av jordbruksavfall og trevirke gjøres om til for. Til dette formålet er Norge ledende i utviklingen av ny teknologi.

For produksjon av biokull har vi eldgamle teknologier som anvendes verden rundt. Nye metoder gjør dette mer effektivt. Det karbonet som er bundet i plantematerialet og gjennom forråtning går tilbake til atmosfæren som karbondioksid utgjør som nevnt en vesentlig større mengde enn utslippene fra de fossile kildene. Dersom deler av dette i stedet blir biokull har vi et varig lager av biologisk karbon som avlaster atmosfæren. Dette materialet kan i tillegg tjene som gjødsel.

Vi kan kalle dette en "kortslutning" av det grønne karbonkretsløpet.

I det klimapolitiske begrepsapparatet kalles dette negative utslipp. Takket være en bevisst politikk gjennom 50 år er våre naboer i øst nettonegative. I deler av miljøbevegelsen framstilles skog som noe skadelig. I Skogselskapet stiller vi oss undrende til denne formen for "skogskader". Fra tidenes morgen har menneskeheten vært opptatt av å fremme skogen for alle dens gode virkninger.

12. For snever vurdering av virkemidlene

Utredningen fra Grønn skattekommisjon drøfter bruken av avgifter og kvoter. Den drøfter ikke bruken av karbonkreditter i sammenheng med kvotene. Bruken av slike instrumenter egner seg meget godt til å kunne finansiere skogtiltak via kvotemarkedet.

Vi vil også framheve at det mest kostnadseffektive og logiske er å dokumentere og rapportere alle utslipp og all binding i det grønne kretsløpet under ett. I de utredningene som nå pågår i EU drøftes dette som en aktuell tilnæringsmåte. Dette opplyses det ikke om i NOU 2015:15.

Vi viser i denne sammenheng til tidligere klima- og miljøminister Tine Sundtofts brev til EU datert 19. juni 2015:

"The Norwegian government is pleased to submit a written response to the Commission's public consultation on the integration of agriculture, forestry and other land use in the climate target for the 2021-2030 period. In addition to this letter presenting Norwegian views on the land use sector, we have also submitted our contribution to the online consultation questionnaire.

The background for our view is that the IPCC has clearly shown that enhanced climate action in forestry, agriculture and land use is important for achieving our common goal of limiting global warming to below two degrees. Biomass as a source of renewable energy is expected to grow in importance as part of transition to more renewable energy in general. Production of sustainable biofuels is expected to increase in importance. According to the fifth assessment report of the IPCC, modern bioenergy must be deployed almost fivefold in the period 2015-2100 to meet the 2 degree target in a cost effective manner. This affects both forestry and agriculture. There is an untapped potential for substituting emission intensive materials with biomass and wood products, without reducing carbon stocks in the forestry and land use sector

Possible conflicting incentives between agriculture, forestry and other and use should be avoided in the future rule set for the climate commitment of the EU.

In our view, the rule set should promote common approaches that can work according to varying national circumstances. To maintain food security while fully exploiting the mitigation potential of different land uses, optimizing the protection of nature and biodiversity and providing a basis for green growth and rural development is of importance for Norway

From Norway's perspective, the principle basis for the future accounting framework for forests and other land use is that the inclusion of this sector does not influence the overall ambition level. Deforestation and afforestation should be fully accounted for also in the future. A new regime should also facilitate the opportunities that forest management can provide for climate measures, both in the short and long term. Without new measures, the forests role as a carbon sink should not prevent emission reduction measures in other sectors, which in case could lower the overall ambition level. The rule set needs to give incentives for new measures in the land sector while ensuring that incentives for low emission development in other sectors remain high and can be strengthened. Norway also supports moving towards more comprehensive coverage of sources and sinks of greenhouse gases, as this will reflect better the need for taking full climate responsibility as well as making use of all opportunities for climate measure.

Increased efforts to develop carbon capture and storage technologies for biomass is important, both towards 2030 and 2050. If such technologies should be able to contribute to the two-degree target, research must be stepped up in this area.

Land use and forestry is important to Norway as well as in the global context of mitigation actions.

I look forward to continuing a dialogue on this issue, in conjunction with collective delivery of the climate target for Norway and the EU."

13. Avsluttende synspunkter

Vi har ovenfor valgt å gjengi den norske regjeringens brev til EU om problemstillinger som burde ha stått sentralt for en Grønn skattekommisjon. Det er oppsiktsvekkende og kritikkverdig at kommisjonen uten faglig grunnlag setter den politikken som nå er avklart på alle nivåer til side.

Denne konflikten og påfallende motstridende syn på skogens muligheter og rolle er forklaringen på at vi har en så omfattende uttalelse.

Vår uttalelse er også aktualisert av at Regjeringen står foran det avsluttende arbeidet med bioøkonomistrategien og skogmeldingen.

Med vennlig hilsen
Det norske Skogselskap

Johan C. Løken
Styreleder

Trygve Enger
Adm. dir.

Kopi: Statsministerens kontor
Utenriksdepartementet
Klima- og miljødepartementet
Landbruks- og matdepartementet
Olje- og energidepartementet
Nærings- og fiskeridepartementet

Stortingets finanskomite
Stortingets energi- og miljøkomite
Stortingets næringskomite

Miljødirektoratet
Landbruksdirektoratet
Innovasjon Norge
Norges forskningsråd
NIBIO
Cicero